

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Mη τηρ α γι ι α η του α φρα

 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι

 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε

 εν

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος π̣ά̣ Κε̣ ϛ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Tων α γι ων μαρ τυ ρων τα κα τορ θω μα τα

 ου ρα νων αι δυ να μεις υ πε ρε θου μα σαν

 ο τι εν σω μα τι θνη τω τον α σω μα τον εχ

 θρον η̣ τη δυ να μει του Σταυ ρου α γω νι σα

 με νοι κα λως ^κ ε νι ι κη σαν α ο ρα τως ^ᾠ

 και πρε σβευ ου σι τω Κυ ρι ι ω ε λε

 η θη ναι τας ψυ χας η η μων ^κ ^ᾠ

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

T

 α θαυ μα τα των α γι ων σου μαρ τυ υ

 ρων ^{ν'} τει ει χος α κα τα μα χη τον ^ᾠ η

 μι ιν δω ρη σα με νος Χρι στε ο Θε ος ^κ ^ᾠ

 ταις αυ των ι κε σι ι αις βου λας εθ νω ων

 δι α σκε δα σον ^κ της βα σι λει ας τα σκηπ ^ᾠ

 τρα κρα ται ω σον ως μο νος α γα θο ος και φι

 λαν θρω ω πος ^κ ^ᾠ

Στίχος: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Κ υ ρ ι ε τ ο π ο τ η ρ ι ο ν τ ο υ π α θ ο υ ς σ ο υ
ο ι α θ λ ο φ ο ρ ο ι σ ο υ ζ η λ ω σ α ν τ ε ς κ α τ ε
λ ι π ο ν τ η ν τ ο υ β ι ο υ τ ε ρ π ν ο τ η τ α κ α ι γ ε
γ ο ν α σ ι τ ω ν α γ γ ε ε λ ω ν σ υ μ μ ε τ ο χ ο ι α υ
τ ω ν τ α ι ς π α ρ α κ λ η σ ε σ ι π α ρ α σ χ ο υ τ α ι ς ψ υ
χ α ι ς η μ ω ν ι λ α σ μ ο ν α μ α ρ τ ι ω ν κ α ι τ ο
μ ε γ α ε λ ε ε ο ς

Δόξα Πατρί... Νεκρώσιμον·

Α ν α π α υ σ ο ν Σ ω τ η ρ η μ ω ν μ ε τ α δι
κ α ι α ι ω ν τ ο υ ς δ ο υ λ ο υ ς σ ο υ κ α ι τ ο υ τ ο υ ς κ α τ α
σ κ η ν ω σ ο ν ε ν τ α ι ς α υ λ α ι ς σ ο υ κ α θ ω ω ς γ ε γ ρ α
π τ α ι π α ρ ο ρ ω ν ω ς α γ α θ ο ς τ α π λ η μ μ ε λ η

μα τα αυ των τα ε κου σι α και τα α κου
 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και
 γνω ω σει φι λαν θρω πε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε
 χον των εις Σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και
 α πει ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι τον
 ποι η την σου και θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ
 λει πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
 νουν των τον το κο ον σου

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια

Ἦχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύζαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἰδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ ἐϋσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου καὶ κατάταξον αὐτούς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους

δούλους σου ανάπαυσον, παρορών αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἄγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροιμεν παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Νεκρώσιμον κάθισμα

Ἦχος πλ.λ' ————— Κε ς

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἄ ————— ν' —————
να παυ σον Σω τηρ η μων με τα δι

ρ ————— κ̣̣̣ —————
και αι ων τους δου λους σου και του τους κα τα

σ ————— —————
σκη νω σον εν ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα

ν' ————— —————
πται πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη

κ̣̣̣ ————— —————
μα τα αυ των τα ε κου σι α και τα α κου

 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και

 γνω ω σει φι λαν θρω πε

Δόξα Πατρί...

T α ε κου σι α και τα α κου σι α και

 παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σει

 φι λαν θρω πε

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O εκ Παρ θε νου α να τει λας τω

 κο σμω Χρι στε ο Θε ος υι ους φω τος

 δι αυ της α να δει ει ζας ε λε η σον

 η μας

‘Ο Ν΄ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντα τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.α'

ᾠδὴ α' - Ὁ Εἰρμός

Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτέ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνήν τὸ κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως, Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτόν, εἰς ὄρος ἀγίασματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα ἐπινίκιον ᾠδήν.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σώματα προιέμενοι, τοῖς ἀνημέροις δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυποίστους αἰκισμούς, γενναῖοι Ἀθληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι βραβεῖα ἄνωθεν, καὶ εἰσήγαγεν ὑμᾶς Χριστός, εἰς αἰωνίους σκηνάς, χαίροντας ἄδοντας, ἐπινίκιον ᾠδήν.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, καὶ Ἱεράρχαι εὐκλειεῖς, τελέσαντες τὰ προστάγματα Θεοῦ, ἐποίμαναν λαούς, καὶ καλῶς ᾠδήγησαν ἐφ' ὕδωρ γνώσεως, ἀζίως καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ἀπειλήφασι, βρύνοντες πάντοτε, ἰαμάτων ποταμούς.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνόν με, Κύριε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, δεήσεσι Προφητῶν πανευκλεῶν, σοφῶν Ἱεραρχῶν, ἱερῶν Γυναίων τε τῶν ἀθλησάντων στερρῶς, καὶ τὸν ἄρχοντα αἰεὶ, ἀνδρεία πατησάντων φρενί, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Σὲ καθικετεύομεν, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, ἀνάπαυσον ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου, Χριστέ, οὓς

πιστῶς μετέστησας, ἐκ τῆς τοῦ βίου ταραχῆς, καὶ ἀζίωσον αὐτούς, φωτὸς διαιωνίζοντος, τούτων τὰ πταιίσματα, παρορῶν ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαίρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαράν, Πανύμνητε, φωταγώγησον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως, πάντα ὁδήγησον, καὶ πταιισμάτων ἰλασμόν, δοθῆναι πᾶσιν αἴτησαι, Δέσποινα ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.α΄

ᾠδὴ α΄ - Τῷ σωτήρι Θεῷ

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Θειοτάτη στοργῇ, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τυράννων θράσος κατηδάφισαν, τοῖς μεταστᾶσιδὲ πιστοῖς, οἱ συμπαθέστατοι, αἰτοῦνται, τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἐν Ἀγίων σκηναῖς, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ὀφειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλόμενος, τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τιμιώτατον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἡ σοφία Θεοῦ, ὁ ἀκριβὴς χαρακτήρ, ὁ πάντα φέρων τοῦ Γεννήτορος, οὓς προσελάβου οἰκτῆρμον, αὐτὸς ἀνάπαυσον, διδοὺς τὴν αἴδιον μακαριότητα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοφόρος σκηνή, χρυσοειδῆς κιβωτός, τὸν Θεὸν Λόγον

περιέχουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς τὸν καταλύσαντα, θανάτου τὴν δύναμιν, ὠφθης Πανάμωμε.

Ἀκολουθεῖ ἡ α' ὠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.α'

Ὦδὴ γ' - Ὁ Εἰρμός

Σαλευομένη τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, στερέωσόν με, εἰς λιμένα εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὀπλίται νευρούμενοι, ταῖς ἐλπίσι Μάρτυρες, τῶν αἰώνιων τερπνῶν.

στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐφαιδρύνετε, ιδέαις ἐναρέτοις ποιμάναντες, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ νομᾶς ζωηράς.

στίχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα νεκροῦντες ἐγκρατεία οἱ ὅσιοι, ζωῆς θείας μετέσχον· αὐτῶν Χριστέ, ἱεραῖς δεήσεσι, κινδύνων ρύσαι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν, Φιλάνθρωπε

παράσχου, ἃ ἔπραζαν, ἐπὶ γῆς ὀφλήματα, παρορῶν ὡς Θεός.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένην γυναικῶν σε ὡς ἔβλεψε, κατάλογος γενναίως ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ προσήνεκται, Παρθενομήτορ Υἱῶ.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος πλ.α΄

ᾠδὴ γ΄ - Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἄνδρείως ταῖς τυράννων ὀρμαῖς, ἀνθεστηκότες ἠγωνίσαντο, οἱ Ἀθληταί, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισήσονται.

Νομίμοις ἐντραφέντας τοῖς σοῖς, τοὺς μεταστάντας Ὑπεράγαθε, ἐν φωτεινοῖς σουσκηνώμασι, προσδεξάμενος ἀνάπαυσον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ μόνος ἐλεήμων Θεός, οὓς ἐξελέξω καταζίωσον, τῆς τῶν Ἁγίων λαμπρότητος, παρορῶναυτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὸν σὸν τόκον Ἁγνή, δί οὐ τῆς πρῶην κατακρίσεως καὶ τῆς κατάρας ἐρρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναιῖου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναιῖου,

μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναιῖου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναιῖου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι τοῦ Σαββάτου)

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα ἐπιτάφιον θρῆσον ποιῶντες ᾠδὴν τὸ, Ἀλληλούια.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

(Ἐκ τοῦ Μηναιῖου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναιῖου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἐστὶν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (ἐκ τοῦ Μηναίου)

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι)

Τὰ καθ' ἡμέραν ἐξαποστειλάρια

Τῷ Σαββάτῳ

ᾠχος γ' Νεκρώσιμον

ᾠ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον

ᾠχος β'

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ τὸν Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

ᾠχος λ' π' Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

αι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ των ου ρα νων ^{ν'}_η

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις ^κ_α σοι πρε

πει υ μνος τω Θε ε ω ^κ_α

Αι νει ει τε αυ τον παντες οι Αγ γελοι ^{ν'}_η

αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις

αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ε ω ^κ_α

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

Χαι νει τε αυ τον επι ταις δυ να σται

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το ^κ_α

πλη θος της με γα λω συ νης αυ του ^κ_α

Οι α γι οι μαρ τυ ρες ε πι της γη ης

η γω νι σαν το τω α ε ρι ε νε καρ τε ^κ_α

ρησαν ^{ν'}η τω πυρι παρεδοθησαν ^{ν'}η το υ

δωραυ του ους υ πε δε ζατο ^κα ^αε κεινων ε

στιν η φωνη ^{ν'}η δι ηλθομεν δια πυρος

και υδατος ^{ν'}η και εζηγαγες ημας εις ανα

ψυχην ^κα ^αταις πρεσβειαις αυτων ο Θεος ελε

ησον ημας ^κα ^α

Αι νειτε αυτον εν ηχωσαλπιγ γος ^κα ^α

αι νειτε αυτον εν ψαλτηριω και

κιθααρα ^κα ^α

Οι αθλοφοροι σου Κυριε ^κα ^ατας τα ζεις

των αγγελων μιμησαμενοι ^{ν'}η ως ασω

ματοιταις βασανοις ενεκαρτερησαν ^κα ^αμο

νο λο γιστον ελ πι δα ε χον τες των ε

πηγ γελ με νων α γα θω ω ων την α πο λου

σιν ταις πρε σβει αις αυ των Χρι στε ο Θε ος

η μων την ει ρη νην δω ρη σαι τω κο σμω σου

και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ

γα α νω

Εν ταις βα σα νοις ον τες οι α γι οι α

γαλ λο ο με νοι α νε βο ων συ ναλ λαγμα τα

η μιν ε στι τα αυ τα προς τον Δε σπο την αν

τι γαρ των ε πα νι στα με νων μω λω πων τω

σω μα τι φω τει νο ον εν δυ μα εν τη α να

στα σει ε παν θη σει η μιν αν τι δε σμω

τη ρι ων ο πα ρα δει σος και αν τι της με τα

των κα κουρ γων κα τα δι ι κης η με τα

των αγ γε λων δι α γω γη ευ χαις αυ τω ων Κυ

ρι ε σω σον τας ψυ χας η η μων

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ

λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α

τω τον Κυ ρι ον

Ευ λο γη με νος ο στρα τος του Βα σι λε ως

των ου ρα νων ει γαρ και γη γε νεις υ πηρ χον

οι Α θλο φο ο ροι ^{ν'} η αλ λα αγ γε λι κην
 α ζι αν ε ε σπευ δον φθασαι των σω μα α των κα
 τα φρο νη σαν τες και δι α των πα θη μα α
 των της των Α σω μα των α ζι ω θεν τες τι μης
 ευ χαις αυ των Κυ ρι ε κα τα πεμ ψον η μιν
 το με ε γα σου ε λε ε ος

Θεοτοκίον

^λ ^κ ^α Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^κ ^α Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
^λ ^κ ^α **Υ** πο την σην ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ
 γο μεν Θε ο το ο κε τας η μων ι κε
 σι ας μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα α σει

 αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η μας ^{ν'} μο νη Αγ

 νη μο νη ευ λο γη με ε νη η η ^κ
_α

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ

εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταζώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

• Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

• Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

• Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά από κάθε δέηση)....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἄμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

Ἦχος λ̣ᾷ̣ Κε

π.Κ.Παπαγιάννη

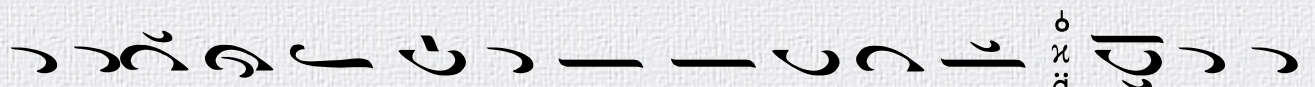
Χαίροις ἀσκητικῶν

ἡ γλη του σου προ σω που Χρι στε τους με
 τα σταν τας ως οι κτι ιρ μων κα τα τα ζον
 σκη νω σας εις το πον χλο ο ης ε πι υ δα
 των της σης α κραι φνους και θει ει ας α πο
 λου σε ως εν κο ολ ποις α νε σε ως Α βρα
 α αμ του προ πα το ρος εν θα το φως σου
 κα θα ρω ως α να φαι νε ται και προ χε
 ον ται αι πη γαι αι της χρη στο τη τος εν θα

πε ρι χο ρευ ου σι τρα νως α γαλ λο με νοι παν
 των δι και ων οι δη η μοι πε ρι την σην α
 γα θο τη τα μεθ ων α ρι θμη σαστους οι
 κε τας σου πα ρα α σχου το με γα ε λε
 ος

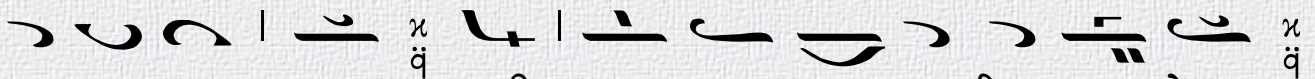
Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ψ αλ λειν πα ναρ μο νι ω φω νη δο ζο
 λο γειν τε το σον κρα α τος ευ δο κη σον οι
 κτιρ μον τους με τα στα αν τας εκ των προ σκαι
 ρων προς σε τον Δε σπο την πα αν των και φι
 λαν θρωπον δι δου ους ω ραι ο τη τα του
 σου κα αλ λους ελ λαμ πε σθαι και της γλυ κει
 ας και τερ πνη ης με του σι ας σου α πο λου

 ειν τε και τρυ φα αν κα θα ρω τε ρον εν θα πε

 ρι τον θρο νον σου χο ρευ ου σιν αγ γε λοι και

 των α γι ων οι δη η μοι χαρ μο νι κως πε

 ρι ε που σι μεθ ων τοις σοι οις δου ου λοις

 την α να παυ σιν πα ρα α σχου και με γα ε λε

 ος

Στίχ. β'. Αί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

 που των προ φη των ο χο ρος των α

 πο στο λων και μαρ τυ υ ρων τα ταγμα τα και

 παν τες οι απ αι ω ω νος δι και ω θεν

 τες τω σω σω τη ρι ω πα α θει και τω

 αι μα τι δι ου ου ε ζη γο ρα σας τον

 αιχ μα α λω τον αν θρω πον ε κει τους

πῖ σται κοῖ μη θῆ εν τας ἀ να παυ σον ὡς φι
 λαν θρω ποσυγ χω ρω ων ο σα η μαρ τον
 μο ο νος γαρ ἀ να μαρ τη τος εν γη πε πο λι
 τευ σαι ἀ γι ος ο ντως και μο ο νος εν
 τε θνε ω ω σιν ε λευ θε ρος δι ο τοις σοι
 οῖς δου ου λοις την ἀ να παυ σιν πα ρα ἀ σχου
 και με γα ε λε ος

Θεοτοκίον, ὁμοιον

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην
 Ν ο μω της α μαρ τι ας η μας δε δου
 λω με νους η λευ θε ε ρω σας Δε σποι να εν

μη τρα τον νο μο δο ο την και βα σι λε

α Χριστον ^κ_ä συλ λα βου σα μο ο νη μη τρο

παρ θε νε ^π_q δι ου ου δι και ου με θα δω ρε

α α τε και χα ρι τι ^κ_ä ον νυν δυ σω πει τας ψυ

χα ας των ει δο των σε θε ο μη το ρα ^α_Δ βι

βλω ζω ων των εγ γρα ψα σθαι ^π_q ο ο πως τη με

σι τει α σου σω θε εν τες πα να μω με ^κ_ä της

του Υι ου σου ευ κται αι ας α πο λυ τρω ω

σε ως τυ χω μεν ^π_q αυ τον α νυμ νου ουν τες

τον πα ρε χον τα τω κο ο σμω το με γα ε λε

ος ^κ_ä

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυ υρι εως αγαθων των
 δουλων σου και οσα εν βιωη μαρτον
 συχωρησον ου δεις γαρ αναμαρτη
 τος ειμη συ οδυ να μενος και τοις με
 ταστασι δου ναι την ανα απαυσιν

Καί νυν. Θεοτοκίον.

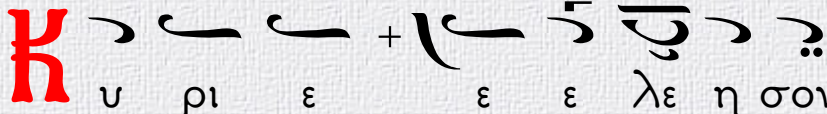
Μητηρα γιια η του αφρα
 στου φωτος αγγελικois σε υμνοισ τι
 μωντες ευσεβως μεγαλυυνο με ε
 εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

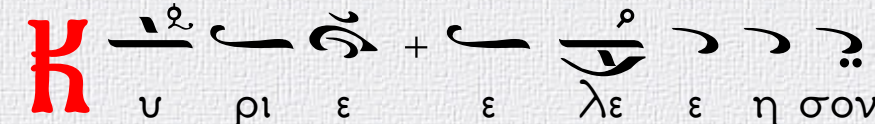
Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ νη̣

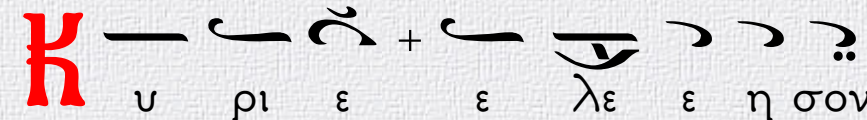
Λ̣ μ̣ η̣ ν̣

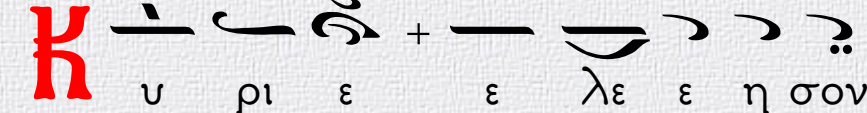
1. **Κ** ν̣ δ̣
υ ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κ** δ̣ δ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κ** Δ̣ δ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
5. **Κ** β̣ λ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κ** ν̣ δ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κ** Δ̣ δ̣
υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** β
λ

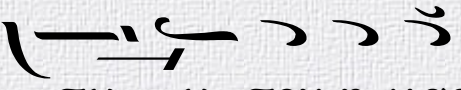
9. **Κ** Δ

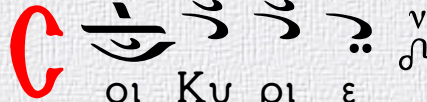
10. **Κ** Γ
η

11. **Κ** π
ρ

12. **Κ** ν
δ

Υ ν
δ

 ν
δ

Ϟ ν
δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος λ̣ ᾗ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^ρ
^κ
^ᾗ **Π** ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας

Κυ ρι ε

^κ
^ᾗ

ὁ Μονογενῆς

Ἦχος Δι

^{χ̣} Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν ⁷χ _Δ σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ⁷χ _Δ α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' ς

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Σ**ω στον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

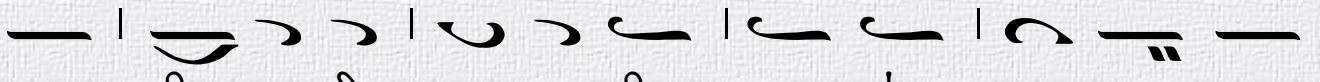
Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι' ς

απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

 αυ τον ως α γα θρον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Δόξα Πατρί...

Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ̣ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η

α τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...

Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ ἁ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας
 ταις αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει
 α την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο
 το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε
 ε